



**ປະໂຍດ ປ.ນ.ຂ
ແປດ ມຄຊເປັນໄທຍ
ສອນ ວັນທີ ೨៥ ມກຣາກມ ೨៥ໜີ**

๑. ເອດຕາວດາ ປ່ເນສ ປຶ້ມຍາ ຈ ວິວາຄາ ອຸປະກູໂກ ຈ ວິທຣີ ສໂຕ ຈ ສມປະໄນ ຖຸ່ງຍຸຈ ກາເຢນ ປົງສຳເວທີ ຍຸතໍ ອົງຍາ ອາຈິກົງນຸທີ ອຸປະກູໂກ ສຕິມາ ສຸຂົວຫາວີຣີ ຕົດຍໍ ພານໍ ອຸປະສົມປັບປຸງ ວິທຣີ ນ ເຂວມແນນ ເອກງາວີປັບທຶນ ທ່ວງຄສມນຸາຄຳ ຕິວິທກລູຍາພື້ນ ທສລກຂອບສນຸບປຸນໍ ຕົດຍໜ້ານໍ ອົບຕຳ ໂທດ ປ່ຽກສິ່ນ ນ

ຕດຄ ປຶ້ມຍາ ຈ ວິວາຄາຕີ ວິວາໂຄ ນານ ຖຸດປຸປກຮາຍ ປຶ້ມຍາ ຂີຄຸຈຈຳນໍ ວ ສມຕິກົມໄນ ວ ນ ອຸກົນໍ ປັນ ອນຸຕຣາ ຈສຖໂທ ສນູປີຜູານງູໂໂທ ນ ໂສ ວູປສນໍ ວ ສນູປີຜູາເທີ ວິທກວິຈາරານໍ ວູປສນໍ ວ ນ ຕດຄ ຍາກ ວູປສນມເວາ ສນູປີຜູາເທີ ຍາກ ປຶ້ມຍາ ຈ ວິວາຄາ ກີ່ມື ກີ່ໂຍ ວູປສນາ ຈາດ ເວົ່ວ ໂຍໜາ ເວົ່ວ ວິທພາ ບ ອິມສູສາ ຈ ໂຍໜາຍ ວິວາໂຄ ຂີຄຸຈຈຳນງູໂໂທ ໂທດ ນ ຕສຸມາ ປຶ້ມຍາ ຂີຄຸຈຈຳນາ ຈ ວູປສນາ ຈາດ ອິມຕົດໂດ ຖງໝາຫຼີ ຍາກ ປັນ ວິທກວິຈາරວູປສນໍ ສນູປີຜູາເທີ ຍາກ ປຶ້ມຍາ ຈ ວິວາຄາ ກີ່ມື ກີ່ໂຍ ວິທກວິຈາරານຸຈ ວູປສນາຕີ ເວົ່ວ ໂຍໜາ ເວົ່ວ ວິທພາ ບ ອິມສູສາ ຈ ໂຍໜາຍ ວິວາໂຄ ສມຕິກົມນງູໂໂທ ໂທດ ນ ຕສຸມາ ປຶ້ມຍາ ຈ ສມຕິກົມາ ວິທກວິຈາරານຸຈ ວູປສນາຕີ ອິມຕົດໂດ ຖງໝາຫຼີ ຍາກ ວິທກວິຈາරາ ຖຸດຍໜ້າເນເຍວ ວູປສນຸຕາ ອິມສູສ ປັນ ພານສ ມຄດປັບປຸງຕຸ້ນ ວຸ່ນຍຸກຄົນຕຸດຍຸເຈັ້ນ ຖຸດຕຳ ນ ວິທກວິຈາරານຸຈ ວູປສນາຕີ ທີ ຖຸເຕ ອິກ ປ່ອຍໝາຍຕີ ນຸ້ນ ວິທກວິຈາරວູປສໂນ ມຄໂຄ ອິມສູສ ພານສູສາຕີ ນ ຍາດ ຈ ຕົດເຍ ອົງມມາດ ອັບປັບທຶນນີ້ ສົກກາຍທິງ່ຈຳນໍ ປ່ອຍໝຸນໍ ໂອຮມກາຕິຍານໍ ສີໂຍໜານໍ ປາກາຕີ ເວົ່ວ ປາການໍ ຖຸຈຸມານໍ ວຸ່ນຍຸກຄົນໍ ໂທດ ຕກທີມາຍ ອຸສຸກການໍ ອຸສຸຫ້ນກໍ ເຂວມເວາ ອິຫ ອຸວັນດານນີ້ ວິທກວິຈາරານໍ ວູປສໂນ ຖຸຈຸມານໍ ວຸ່ນຍຸກຄົນໍ ໂທດ ນ ເຕນາຍມຕົດ ຖຸໂຕ ປຶ້ມຍາ ຈ ສມຕິກົມາ ວິທກວິຈາරານຸຈ ວູປສນາຕີ ນ

(ວິຖາກທິມຮຣກ ກາກ ๘ ປ່ຽກສິ່ນນິຖາກສ ໜ້າ ២០៣ - ២០៤)

๒. กດ ปริโกคโตฯ เอว ปริยญาหารน ปน พิคำเม ผาสุกญาเน สุขนิสินเนน
ยา ตตด หด น โอตารेतิ ดาว ตถารูป ครญาณิย กิกช วา ลซชิมนบสส วา ทิสوا
นิมนุเตตุมป สกอก ใหติ ภญชิตุกามตาย ปเนตตด หด โอตาริitemtete คณหาติ วานุเหน
ลชชิตพห ใหติ หด ปน โอตารेत瓦 นาทกนตสส ปญจกุลิอนุสารน เสโโ ก ปคุธรรมาโน
สุกษาทุกตตตุมป เตเมนโต มุก กโวติ อด ตสมี ปริมทุกนมตตเคนาป สมกินบุโนสเก
อาโกลป กด瓦 มุเช ชปีเต เหญชิมกนุต อุกุกชลกิจช สาเรนติ อุปรีมา มูสลกิจช ชิวหาย
หดกิจช ต ตตด สุวนโภณิย สุวนปีณุพมิว ทนตมุสเลหิ โภญญาตัว ชิวหาย
สมบปริวตติยมาน ชิวหคด ตบุปสบุนเซหิ มกชติ เวมชณโต ปญจาย พหลเซหิ มกชติ
ทนตกญาเซน อปปตตดญาเน ทนตคุตโก มกชติ โส เอว วิจุณณิตมกชติ ตชเยนเยว
อนุตรหิตวณณคบสจชารวเสโส สุวนโภณิย ชิตสุวนวมฤ วิย ปรมแซคุจกวาง อุปคจติ
เอวูปปี สมาน จกชสส อานปกมตีตตุต อชื่โภหริพหุพ ใหตติ เอว ปริโกคโต
ปฏิญกษา ปจจเวกชิตพห ฯ

(วิสุทธิธรรมรัก กาก ๒ สามารินิกุกกา หน้า ๗๕๘)

ให้วงศ ๔ ชั่วโมง ๐๕ นาที



เฉลย ประโยค ป.ธ.๙ แปล มงคลเป็นไทย พ.ศ. ๒๕๓๕

๑. ก็ ตามลำดับการเจริญภารណาเพียงเท่านี้ ท่านผู้บ่าเพ็ญเพียรนี้ ย่อมเป็นผู้เพ่งเมย เนื่องหน่ายปิติมีสติสัมปชัญญะอยู่และเสวยความสุขทางกาย ที่พระอริยเจ้าหันหลายนาอกว่า เป็นผู้เพ่งเมย มีสติ มีปراติออยู่เป็นสุข ดังนี้ เช้าตดิยฉานอยู่ฯ ท่านผู้บ่าเพ็ญเพียรนี้ ย่อมได้บรรลุตดิยฉาน มีปฐวีกสิณเป็นอารมณ์ ชั่งลงทะเบียน ๑ ประกอบด้วยองค์ ๒ มีความงาม ๓ ออย่าง ถึงพร้อมด้วยลักษณะ ๑๐ ประการ ด้วยประการฉะนี้ฯ

บรรดาบทพระบาลีเหล่านั้น ในพระบาลีว่า ปิติยา จ วิราค นี้ ที่ซึ่งว่าวิราค ได้แก่ ความหน่าย หรือความล่วงเหลยปิติมีประการดังกล่าวแล้วฯ ก็ จ ศัพท์ในระหว่างบททั้งสอง มีการประมวลความมาเป็นอรอรรถฯ จ ศัพทนั้น ย่อมประมวลความบทว่า วูปสมะ หรือบทว่า วิตกกวิจารวูปสมะ เข้ามาด้วยฯ ในการประมวลความทั้งสองบทนั้น เมื่อใด จ ศัพท์ ประมวลความเฉพาะบทว่า วูปสมะ เข้ามา เมื่อนั้น พึงทราบการประกอบความอย่างนี้ว่า ปิติยา จ วิราค กิญจิ กิญโย วูปสมາ จ (เนื่องหน่ายปิติด้วย เพาะบีติงบระรับยิ่งขึ้นไปอีกหน่อยหนึ่งด้วย) ฯ ก็ ในการประกอบความนี้ วิราค ศัพท์มีความหน่ายเป็นอรอรรถฯ เพาะฉะนั้น พึงเห็นเนื้อความดังนี้ว่า เนื่องหน่ายปิติด้วย เพาะบีติงบระรับไปด้วยฯ แต่เมื่อใด จ ศัพท์ ประมวลความบทว่า วิตกกวิจารวูปสมะ เข้ามา เมื่อนั้น พึงทราบการประกอบความอย่างนี้ว่า ปิติยา จ วิราค กิญจิ กิญโย วิตกกวิจารณญุจ วูปสมາ (เนื่องหน่ายปิติด้วย เพาะวิตกและวิจารสบบระรับยิ่งขึ้นไปอีกหน่อยหนึ่งด้วย) ฯ ก็ ในการประกอบความนี้ วิราค ศัพท์ มีความล่วงเหลยเป็นอรอรรถฯ เพาะฉะนั้น พึงเห็นเนื้อความดังนี้ว่า เพาะล่วงเหลยปิติได้ด้วย เพาะวิตกและวิจารสบบระรับไปด้วยฯ ก วิตก และวิจารเหล่านี้ สงบระรับไปแล้ว ในทุติยฉานนั้นแหล่ ก็จริง ถึงกรณัณบทพระบาลีว่า วิตกกวิจารณญุจ วูปสมາ นี้ พระผู้มีพระภาคเจ้าตรัสไว้ ก็เพื่อทรงแสดงทางแห่งฉานนี้ และเพื่อตรัสรสตรเริญฉานนี้ฯ ความจริง เมื่อพูดว่า เพาะวิตก และวิจารสบบระรับไปด้วย ดังนี้ ย่อมปรากฏเนื้อความว่า ความสงบระรับไปแห่งวิตก

และวิจาร เป็นทางแห่งด้านนี้แน่นอนฯ ประยุบเหมือนเมื่อกล่าวถึงการละ (สังโภชน์) ให้ในอธิมරรคที่๓ อย่างนี้ว่า เพราะจะสังโภชน์เบื้องต่ำ ๕ ประการ มีสักการทิญฐิ เป็นต้น แม้ที่ยังไม่ได้ไว ซึ่งว่า เป็นการกล่าวสรรเสริญ (อธิมรรคที่ ๓) (แล) เป็นเหตุให้เกิดความอุตสาหะแก่บุคคลทั้งหลายผู้ขวนขวย เพื่อบรรลุอธิมรรคที่ ๓ นั้น ฉันใด ในติดตามนี้ เมื่อกล่าวถึงความสงบระงับไปแห่งวิตกและวิจาร แม้ที่ยังไม่ สงบระงับไว้ ก็ซึ่ว่า เป็นการกล่าวสรรเสริญ (ติดตามนี้) ฉันนั้นเหมือนกันฯ เพราะฉะนั้น ข้าพเจ้าจึงกล่าวเนื้อความนี้ไว้ว่า เพราะล่วงเลยปิติได้ด้วย เพราะวิตกและ วิจารสงบระงับไปด้วยฯ

๒. กิกขุพึงพิจารณา (อาหาร) ว่าเป็นของปฏิกรุ โดยการบริโภคอย่างไรฯ ก กิกขุผู้แสวงหาอาหารได้แล้วอย่างนี้ นั่งอย่างสบายในที่สะดวกภายนอกหมู่บ้าน ทราบได้ ยังมิได้ทายอ่อนเมื่องในอาหารนั้น และเห็นกิกขุผู้อยู่ในฐานะเป็นครู หรือมนุษย์ผู้ล่อลาย (บาง) เท็นปานนั้น ก็ยังสามารถนิมนต์ (หรือเชิญ) (ให้ฉันหรือบริโภคอาหารนั้น) ได้ ทราบนั้น แต่เมื่อพอย่อเมื่องไปแล้วในอาหารนี้ เพื่อต้องการจะฉัน เชอจะกล่าวว่า ขอ nimittarob เอาเดด ดังนี้ ป้อมควรจะล่าย ก เมื่อเทื่อไหลดอกตามง่ามนี้เมื่อทั้งท้า ของเชอผู้ทายอ่อนเมื่องขยายอยู่ ก็ยังแม้อาหารที่แข็งกระด้าง เพราะแห้งให้เปียกชุ่ม ทำให้ อ่อนได้ ครั้นอาหารนั้นเมื่อความงามสลายไป แม่ด้วยเหตุเพียงอย่า ทำให้เป็นคำว่างไว ในปากแล้วพันล่างก็ทำหน้าที่ดุจตรา พันบนก็ทำหน้าที่ดุจลาก ลิ้นก็ทำหน้าที่ดุจเมื่อ อาหาร นั้นถูกสากคือพันต่าแล้ว ถูกลิ้นคลุกเคลืออยู่ในปากนั้น เป็นดุจก้อนรากสูนัขในร่างสูนัข ย่อมเปื่อนน้ำลายจางใส่ที่ปลายลิ้นถัดกลางลิ้นเข้าไป ย่อมเปื่อนน้ำลายขัน ในที่ไม้ม ชำระฟันเข้าไปไม่ถึง ย่อมเปื้อนเขี้ยวฟัน อาหารนั้นถูกบุบเปื่อนแล้วอย่างนี้ สี กลิ่น และ เครื่องปฐวันวิเศษ ก อันตรธานไปในขณะนั้นทันที เข้าถึงความเป็นของน่ารังเกียจอย่างยิ่ง ดุจรากสูนัขที่อยู่ในร่างสูนัข ฉะนั้น อาหารเมี้ยเป็นแบบนี้ บุคคลก็ยังพึงกลืนกินได้ เพราะ ล่วงเลยสายตาไปแล้ว เพราะเหตุนั้น กิกขุพึงพิจารณา (อาหาร) ว่าเป็นของปฏิกรุ โดย การบริโภคอย่างนี้ฯ